

Dillere Mahkm

– Behlül · 20 Ağustos 2023

Ana rahminden geldik, dünya, kullara pazar

File dolsun istemek zâkir dillere mahkûm.
Günahı ve sevabı kâtip melekler yazar
Yanan kalbi 'teskin'se, akan Nil'lere mahkûm.

Tabiatta ararken görse çiçekli dalı
Hemen gidip konuyor isterse olsun çalı
Arı kendi nesline böylece yapar balı
Bal özünün membaı, yeşil dallara mahkûm.

İnsan şükür ederse yeter de artar 'az' da
İsyân düşünülmez ki hamt duyulur avazda
Üzüntüde sevinçte elde çalınan sazda
Çıkan güzel nağmeler, gergin tellere mahkûm.

Kader bu alnımıza kesin hüküm yazılmış
Yaşarken neler vardır muammalı 'pazıl'mış
Tablo tamamlanınca bize mezar kazılmış
Kıyamet beklenir ki, nice yıllara mahkûm.

Aşk anlatılsa bile düşenler ancak yaşar
Aşkını bulmak için yüce dağları aşar
Maşuk saklambaç oynar, âşık peşinde şaşar
Bak Leyla Leyla diyen, Mecnun çöllere mahkûm.

Sevda çekmek dert imiş düşen çıkamaz geri
Vaz geçilmez bu aşktan kalsa kemikle deri
İlgi çekmez başka yer, onun gülistan yeri
Aşkla feryat ederken, bülbül güllere mahkûm.

Çekilince denizler balıklar candan olur
Gören karıncalar da ölü balığı bulur
Su tekrar kabarırsa karıncalar ne olur
Tutunmak için çöpten, yüzen sallara mahkûm.

Kâinatta denge var canlılar beslenirler
Besin bulma gecikse o anda hislenirler
Rengarenk tüylü kuşlar fitraten süslenirler
İnsan hayvan ve nebat, su ve sellere mahkûm.

'Kün feyekün' sırrıyla yaratıldı şu âlem
Ömür denen hayatta hem sevinç var hem elem
Şu Behlül de ölünce artık yazmaz bu kalem
Açılarak dualar, eden ellere mahkûm.

17.08.2023

Bu şiir, Hece Hece AKSED'CE programında açılan ayak üzerine örgülenmiştir.